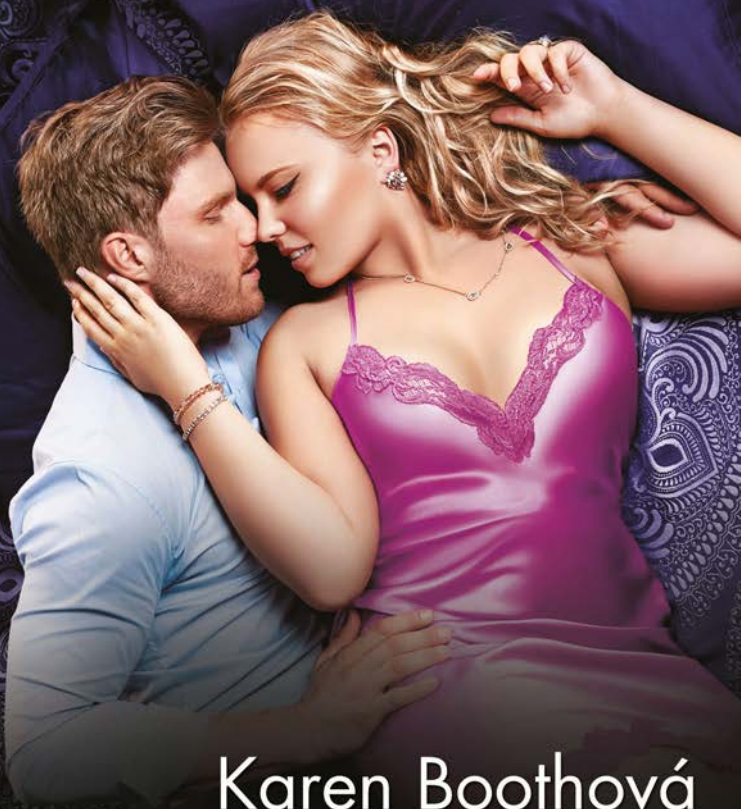

DESIRE®

Karen Boothová
Tři hodiny života

 HARLEQUIN®
TM

KAREN BOOTHOVÁ

TŘI HODINY ŽIVOTA

PŘEKLAD

LUCIE POULET

Milá čtenářko,

léto je v plném proudu a já věřím, že si ho užíváte, jak jen to jde. K letní pohodě jistě přispějí i mé příběhy. Jejich hrdinky Tylor, Meghan a Arlie se snaží soustředit na kariéru, protože jejich osobní život za mnoho nestojí. Domnívají se, že štěstí dosáhnou právě pomocí pracovních úspěchů. Avšak při honbě za kariérou narazí na pozoruhodné muže, kteří změní jejich pohled na svět, a ony přehodnotí své priority. Ano, je to hezké mít úspěch, vydělávat peníze, vytvářet nové hodnoty, ale ke štěstí to nestačí. K tomu je potřeba mít někoho vedle sebe... Ať se tedy pustíte do četby romance Tři hodiny života, Otázka za milion nebo Promlčené polibky, přesvědčíte se, že se to hrdinkám po různých peripetiích nakonec podaří.

Přeju Vám ničím nerušenou četbu.

S láskou

Váš Harlequin

Karen Boothová

TŘI HODINY ŽIVOTA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Black Tie Bachelor Bid

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Lucie Poulet

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2022 by Karen Booth
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9526-0 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9527-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9528-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„V žádném případě. Je to moc sexy.“ Taylor Kleinová potřásla odmítavě hlavou nad splývavými černými šaty s hlubokým výstřihem, které pro ni její přítelkyně Alexandra Goldová držela na ramínku. Společně s Chloe Burnetovou se tři nejlepší přítelkyně prohrabovaly nejelegantnějšími kousky v obrovské skříni v Taylořině bytě na Manhattanu a hledaly vhodné šaty na aukci starých mládenců, kterou měla Taylor toho večera navštívit.

„A proč nechceš být sexy?“ zeptala se Chloe a přehodila si bohaté rusé prameny přes rameno, což bylo jasným znakem toho, že je vyčerpaná.

„Protože chci být profesionální.“ Taylor prošla další šaty. Ne... ne... ne... Ani jedny z nich nebyly vhodné. Nebo aspoň měla pocit, že na takovou akci si ani jedny z nich nemůže obléct. Ano, byly to všechno její šaty, ale její už tak nejisté sebevědomí bylo teď jen zlomkem toho, co dřív. Věděla, že na téhle aukci půjde o hodně, a chtěla vypadat dokonale.

„Chystáš se zaplatit za schůzku s pohledným miliardářem,“ rozhodila rukama Chloe, nechala hledání a posadila se na měkký bílý otoman, který stál vedle skříně. „Řekla bych, že nějaké naděje na profesionalitu už dávno vzaly za své.“

Ten konkrétní pohledný miliardář, Roman Scott, byl jedním z nejinnovativnějších a nejúspěšnějších hoteliérů na světě. Kupoval staré budovy a vdechl jim nový život

v podobě elegantních a svérázných pokojů a apartmá. „Moje pokusy dostat se k němu obchodně nezabraly. Takže teď musím vzít zavděk touhle aukcí.“ Taylor stěží dokázala uvěřit, že tohle má být její osud, byla ale odhodlaná dovést vše do zdárného konce. Po letech, kdy se tolikrát neúspěšně snažila rozjet kariéru, dostala nový nápad – proměnu jejich rodinného sídla v Connecticutu v butikový hotel. Byl to plán, který byl v souladu s Taylořinými silnými stránkami: citem pro design, nekonečnou touhou dělat lidi kolem sebe šťastnými a velkou pozorností k detailům. Taylor také věřila v pečlivou přípravu, což znamenalo, že chtěla získat ty nejlepší rady, než se do tohoto multimilionového dobrodružství vrhne po hlavě. A pokud šlo o ni, nejlepší rady jí mohl dát právě Roman Scott. Jen on. Nikdo jiný.

„Pořád nemůžu věřit, že ti nezavolal zpět. Byla bych hrozně naštvaná. A uražená.“ Alexandra, nebo Alex, jak jí říkaly, měla nenapravitelně měkké srdce a optimistickou povahu. Stávalo se jen výjimečně, že by se o někom vyjádřila negativně. „Kolik vzkazů jsi mu nechala? A ujistila ses, aby věděl, že jsi Kleinová? Vždyť vaše rodina, to je tady na severovýchodě skoro instituce. A on je odsud. Nemůže nevědět, kdo jsi.“

Tohle byla od Chloe předpokládaná reakce, protože vlastnila firmu, která se zabývala krizovým PR managementem. V jednom kuse hledala spojení, částečně i proto, že měla talent na to, jak jich využít. Nic z toho, co zatím bylo řečeno, ale Taylořinu sebevědomí nijak nepomáhalo. „Nechala jsem mu víc než tucet vzkazů, poslala jsem mu e-maily, dokonce jsem zkusila i fax, jestli tomu budeš věřit. Nic. Nezavolal mi.“

„Možná je prostě pitomec,“ podotkla Chloe. „Není tím známý?“

„V určitých kruzích ano,“ přikývla Taylor. A skutečně, Roman Scott měl pověst náladového tajnůstkáře. Ale Taylor věděla, že ti nejnepříjemnější lidé bývali často ti nejtalentovanější. Když si k tomu přidala jeho

mimořádný vzhled, byla z dnešního setkání ještě nervóznější. Bylo jí jasné, že se musí smířit s tím, že v této situaci nebude mít pod kontrolou prakticky nic. „To je jedno. Chci, aby to zabralo. Chci konečně najít něco, v čem budu dobrá. A myslím, že Roman Scott by mi v tom mohl pomoci, takže to musím zkusit, i kdyby to byl největší mizera pod sluncem.“

Alex vztáhla k Taylor ruku. „Můžu být upřímná?“

„Samozřejmě.“ Ty tři se přátelily už od konce základní školy. Pak se znovu potkaly na elitní Baldwellově dívčí přípravce v Connecticutu. Všechny pocházely z bohatých a vlivných rodin, a i když se něco takového zdálo jako velmi privilegovaný vstup do života, vnášelo to do něj zároveň i zmatek. Přátelství je drželo nohama na zemi. Jedna pro druhou byly v nejrůznějších obdobích jejich životů bezpečným přístavem, ať už šlo o neustálá Chloina dramata s matkou, Alexinu zrušenou svatbu za milion dolarů a Taylořin nepřetržitý řetězec špatných rozhodů. Ty tři si mohly říct cokoli.

„Budeš se snažit udělat dojem na velice mocného, ale taky tajemného muže. Viděl celý svět a pravděpodobně byl s mnoha ženami. Ty ale chceš vyčnívat. Což znamená, že se musíš obléct do něčeho, co je sexy.“

Taylor si povzdechla. Věděla, že Chloe i Alex mají pravdu. Ale nebraly v úvahu Taylořin větší problém: muži a jakákoli úroveň sexy chování pro ni znamenaly katastrofický scénář. Srdce měla zlomené tolikrát, že už to ani nepočítala. Bylo to s ní už tak špatné, že si na Nový rok nařídila nulovou toleranci pro romantické vztahy. Muži a láska, to bylo vyloučeno. Zatím se jí dařilo tohle emocionální embargo dodržovat. Už byl květen a nejen, že svůj slib plnila, ale ještě k tomu se jí to líbilo. Nechtěla s tím přestat. Kromě toho, schůzka s Romanem Scottem by byla snadnější, kdyby věděla, že se na ni nebude dívat jako na sexuální objekt. Možná je ale načase připustit si, že musí odložit své osobní cíle ve prospěch těch profesionálních. Chtěla se svým

projektem začít a k tomu potřebuje pomoc Romana Scotta. „Fajn. Řekněte mi, co byste si na mém místě vzaly na sebe.“

To zvedlo Chloe z pohovky. Vyskočila na nohy a ukázala na černé šaty, které navrhovala předtím. „Tyhle. Jsou úžasné.“

Taylor se stáhl žaludek, když si vzpomněla na tu příšernou noc, kdy je měla naposledy na sobě. „V těch šatech jsem zažila hrozně ponižující rozchod. Měla jsem je spálit.“

„Kdo se s tebou rozešel?“ zeptala se Chloe nevěřicně.

„Ian.“

„Aha, ten. No, Ian není dost chytrý, aby poznal, jak jsi skvělá. Vsadím se, žeš vypadala jako bohyně.“

„Možná ano, ale to stejně nezměnilo nic na tom, že se seznámil s někým jiným.“

Alex vzala Chloe šaty, odnesla je na opačnou stranu skříně a pověsila je do sekce poblíž dveří. „Musí se někomu darovat. Co nejdřív.“ Pak se obrátila a vykročila k jiným šatům. „Co tyhle? Jsou krásné a dokonale ušité. A navíc mají ještě visačku, takže existuje naděje, že si s nimi nebudeš spojovat nic špatného.“ Alex je stáhla z ramínka a předvedla světle zlaté šaty bez ramínek s upnutým živůtkem a metalickými vlákny vpletenými do dlouhé kolové sukně.

„Upřímně řečeno jsem zapomněla, že je vůbec mám. Koupila jsem je z náhlého popudu. Byly ve výprodeji a já jsem si říkala, že jsou moc hezké na to, aby někde třeba ležely neprodané.“ Taylor přistoupila blíž a vzala látku šatů do ruky. Byla jemná a ve světle odrážela nádherné odlesky. A co bylo nejdůležitější, dobře si vzpomínala, jak jí živůtek dokonale zvýraznil ňadra, která měla přirozeně spíš menší. „Ty bych docela i brala.“

Chloe se vynořila ze skříně se zlatými sandály. „A tady máš něco k nim.“

„Fajn, takže šaty bych měla.“

„Zaplať pánbůh,“ vydechla Chloe. „Teď tě ještě musíme dostat do nich.“

Chloe a Alex pomohly Taylor s oblékáním a pak vybraly doplňky, jednoduché a nadčasové věci, tedy zlato a diamanty: náhrdelník a náušnice, soupravu, která kdysi patřila její milované babičce. Taylor stála před vysokým zrcadlem a Chloe s Alex přihlížely. Cítila se v těch šatech sebevědomě, ale dokonce i to ji přimělo, aby začala pochybovat. V minulosti se cítila jistá ohledně mnoha věcí: svých zaměstnání, mužů... A vždycky se ukázalo, že se mylila.

„Mám z toho dneška dobrý pocit,“ prohodila Alex. „Roman Scott si z tvój krásy sedne na zadek.“

„A z toho podnikatelského záměru,“ dodala Chloe.

Taylor se sevřely vnitřnosti. „Daleko větší starosti mi dělá to druhé.“

„Vážně nechceš, abychom s tebou šly?“ zeptala se Alex.

„Já nemůžu. Mám něco v plánu s Parkerem.“ Chloe vytáhla svůj telefon a zkontrolovala displej; určité hledala textovou zprávu od svého snoubence, Parkera Sullivana.

Taylor a Alex si vyměnily vědoucí pohledy. Chloe i Parker se zapřísahávali tím, že nikdy nebudou v závazném vztahu. Vlastně ani jeden z nich nevěřil na lásku, to aspoň tvrdili. A najednou byli nerozluční a zamilovaní až po uši. Alex chovala naději, že něco takového najde jednoho dne i ona, ale Taylor byla už více méně přesvědčená o tom, že svoje šance na lásku už vyčerpala.

„Něco romantického?“ zeptala se Taylor.

„Ne,“ odpověděla Chloe. „Najíme se doma s Parkeřovou soukromou vyšetřovatelkou Jessikou. Pořád ještě pátrá po tom, kdo je za tím černým zápisníkem. Nechce ustoupit. Jeho touha zastavit je hraničí s obsesí. Ale určitě má pravdu, když říká, že ti lidé představují čiré zlo.“

Černý zápisník bylo jméno anonymního sociálního účtu s miliony sledujících. Tyhle stránky se

specializovaly na odhalování skandálních tajemství bohatých a vlivných lidí. Nejprve se zdálo, že střílí více méně náhodně, ale pak se objevil určitý vzorec, který byl pro Taylor, Alex a Chloe dost děsivý. Zatím každý, proti komu namířilo toto médium svoje zlovolné aktivity, byl nějak spojený buďto s jejich alma mater, Baldwellovou dívčí přípravkou, nebo naopak s chlapeckou přípravkou, sedgefieldskou Akademií, která byla jen pár mil od Baldwellu. První, kdo si této souvislosti povšiml, byli Parker a Chloina matka.

„Nemůžu říct, že bych s tím nesouhlasila,“ podotkla Alex.

„Jsou to drby. Lidi si to nemůžou tak moc brát. Je potřeba se párkrát nadechnout a oni se mezitím přesunou k něčemu jinému. Vždycky to tak je,“ namítla Taylor.

„Ne. Nemáš pravdu. Takové drby můžou zničit lidské životy.“ Alex se tvářila smutně a Taylor si uvědomila, jak necitlivě se zachovala. Alex byla tématem bulváru celé týdny poté, co zrušila svatbu, o které se mluvilo jako o události roku.

Rozhodla se, že se nezmíní o tom, že to všechno přežila a vede se jí dobře. „Máš pravdu. Omlouvám se.“

„No, ať je to jakkoli, měla bych běžet,“ ozvala se Chloe. „Parker nesnáší, když chodím pozdě.“

„To je v pohodě. Díky za nabídku, že se mnou večer půjdeš, Alex, ale tohle potřebuju zvládnout sama,“ řekla Taylor. „Doufám, že obě víte, jak moc si vážím vaší pomoci a podpory. Miluju vás.“ Pak své přítelkyně objala.

„A my tebe!“ usmála se Alex a pak s Chloe zamířily ke dveřím. „Hodně štěstí. Jsme si jisté, že to dokážeš.“

„Díky. Dám vám pak vědět, jak to šlo.“

Taylor si vzala pár věcí, nacpala je do večerní kabelky a zamířila dolů za řidičem, který už na ni čekal ve voze. Během jízdy tmou se snažila zvládnout svou nervozitu. Roman Scott je přece jen muž. Bude na něj na tom charitativním večírku přihazovat, vyhraje, ať už

bude částka jakákoli, a pak z něj vytáhne informace. Na tom plánu přece není nic komplikovaného, i když by se někomu mohl zdát poněkud... no... nekonvenční. Tohle pro sebe dokáže udělat.

Když přijela do hotelu, kde se charitativní aukce konala, už ani nezaváhala. Vyjela do druhého patra, kde se nacházel plesový sál, vzala si aukční pádélko a posadila se do první řady. Místnost bzučela aktivitou, pomalu se plnila bohatými a vlivnými lidmi, mezi nimiž převažovaly ženy. Taylor se začala soustředit, když na podium vyšla moderátorka Fiona Scottová a zaměřila se na ni bodová světla. Taylor si už předem zjistila, že Fiona je Romanova švagrová, která se provdala za Romanova staršího bratra Derricka. Bylo zjevné, že budou mít brzy dítě. Pokud by Taylor měla hádat, řekla by, že Fiona je tak v sedmém měsíci.

„Dámy, velice mě těší, že jste se sešly, abyste podpořily moji nadaci, která bude vybírat peníze na léčbu několika vzácných nemocí,“ začala Fiona. „Slibuji vám, že naši dnešní nabídkou nebudete zklamány, bude zde skutečně mimořádná skupina těch nejvelkorysejších mužů, jakou si vůbec dokážete představit. A než začneme s přihazováním, ráda bych zvýšila váš apetit tím, že vám předvedu, co dražíme. Pánové, můžete sem za námi?“

Na vzdáleném konci jeviště se rozhrnul sametový záves a na pódium začali proudit jeden po druhém velmi dobře vypadající muži ve smokinách. Publikum začalo nadšeně tleskat a blesky fotoaparátů hrozily, že všechny svou intenzitou oslepí. Mnozí z mužů na jevišti mávali a vysílali k přítomným ženám flirtující úsměvy, několik dokonce mrklo, ale pár zachovávalo kamenný výraz. Taylor všechny zúčastněné znala, byli to hollywoodští herci, vlčáci z Wall Street a praví magnáti realitního podnikání. Dokonce zahlédla i dva profesionální manekýny, což nebylo překvapující, protože vyvolávací částka začínala na dvaceti pěti tisících dolarech. Bylo jasné, že Fiona hodlá vybrat hodně peněz.

Taylor se rozbušilo srdce, když zahlédla svůj cíl, Romana. Naživo byl mnohem vyšší, než si představovala, ačkoli věděla, že má dost přes metr devadesát. Byl mnohem pohlednější než na fotografiích; jako by žádný fotoaparát nemohl zachytit jeho pevnou čelist, rovný nos a výrazné obočí. Husté tmavé vlasy měl mírně přešedivělé, což mu dodávalo vážnosti. A dokonce i z velké vzdálenosti, z níž ho pozorovala, měla pocit, že tak hlubokou modrou, jakou měly jeho oči, snad ještě neviděla. Najednou v sobě měla mnohem víc otázek než odpovědí. Roman byl evidentně dost velké sousto. Nádherná směsice mužnosti a tajemství, ale hlavně doufala, že také bude klíčem k její budoucnosti. Stejně jako ostatní přešel po jevišti a zmizel na opačném konci za závěsem.

Taylor se opřela a uvolnila se. Teprve v tom okamžiku zaznamenala, jak prudce dýchá a jak se jí zvedá hrudník rozrušením. Jakási její část se už nemohla dočkat, až vyhraje aukci a bude moci být s Romanem Scottem sama. Ale jiná její část se toho okamžiku děsila. Roman Scott byl naživo mnohem lákavější, než by považovala za možné.

Ponížení. Tohle slovo ještě ani zdaleka nevystihovalo to, jak se Roman Scott cítil, když konečně došel do zákulisí. Tam našel svého bratra Derricka. „Byl bys tak laskav a připomněl mi, že už nikdy tobě ani tvójí ženě nemám prokázat žádnou další laskavost?“ Roman si povolil kravatu. Nosil smokiny a obleky na stovky akcí, ale něco na této konkrétní způsobovalo, že se cítil, jako by byl v objetí anakondy.

„Neblázni. Je to pro dobrou věc.“ Derrick si usrkl doušek bourbonu.

Jasně, pro něj bylo samozřejmě snadné mávnou rukou nad aukcí, kde se budou dražit staří mládenci, on se nemusí té šaškárny účastnit. „Dej mi to.“ Roman vytrhl bratrovi sklenku s pitím a jedním douškem jantarovou tekutinu vypil. Nejprve pocítil palčivou chuť na jazyku,

pak horkost v jícnu a to vše vítal, ale jeho nervozita nezmizela. „Je tady toho někde víc? Dal bych si ještě.“

Derrick poplácal Romana po rameni. „Budeš v pohodě. Vždyť už je prakticky po všem. Ještě jednou vylezeš na to pódium, pár ženských na tebe bude přihazovat, jedna vyhraje, ty ji pozdravíš, vyměníte si pár vět a domluvíte se na večeři. Na světě jsou horší věci.“

Roman se prudce nadechl nosem. Samozřejmě, všechno, co jeho říkal, byla pravda. Ale moc mu to nepomáhalo. „Nelíbí se mi, když jsem středem pozornosti. To velice dobře víš. A venku je milion novinářů. Dělá se mi z toho zle.“

Derrick si povzdechl a potřásl hlavou. „Já vím. A chápu to. Ale v tom sále jsou bohaté a vlivné ženy, modelky, modelové, herci a herečky. Fotografové půjdou po nich. Nemyslím si, že na sebe přitáhneš nějak moc pozornosti.“

Romanova historie s médii byla dlouhá a nepříjemná. Zjistil, že jediný způsob, jak se jim vyhnout, byl zůstat prostě ve stínech a velmi urputně si hájit svoje soukromí. S účastí na této aukci souhlasil čistě jen z lásky a oddanosti ke svému bratrovi a švagrové. „Dooopravdy doufám, že máš pravdu.“

„Já si půjdu pomalu sednout,“ přikývl Derrick. „Hodně štěstí.“ Pak Romana krátce objal.

„Nevím, jak by to štěstí mělo vypadat, ale díky.“

Derrick odešel a Roman chodil sem a tam a čekal, až na něj přijde řada. Zvuky, které se ozývaly ze sálu, byly jako bílý šum, zvuková kulisa, kterou utopily jeho vlastní velmi hlasité myšlenky. Měl práci, kterou zrovna teď mohl dělat. Jeho nejnovější hotelový projekt, nemovitost, kterou momentálně s Derrickem přímo tady na Manhattanu rozpracovávali. To vše zabíralo hodně času, ale odměna z té těžké práce byla obrovská. Derrick a Roman byli bratři, ale také nejlepší přátelé. Byli si nesmírně blízcí. Derrick provedl Romana nejobtížnější životní fází. Romanovi bylo tehdy něco

přes dvacet a celý jeho život se rozpadl. Nejen, že při nehodě přišel o ženu, kterou vroucně miloval: po její smrti zjistil, že ho zrazovala. A aby to bylo ještě horší, jakýsi bezskrupulózní novinář objevil ohledně této historie všechny nechutné detaily a udělal všechno pro to, aby Romanův život změnil v hotové peklo. Celou dobu mu Derrick byl nablízku, chránil ho před tiskem a byl s ním, dokud se nevzpamatoval ze ztráty a pocitu zklamání ze všech těch lží. Nakonec mu je také pomohl navěky pohřbit.

K Romanovi přistoupila jedna z pomocných organizátorek, která měla v ruce složku a na uších sluchátka. „Pane Scotte,“ řekla. „Jste na řadě jako další.“

„Skvěle.“ Už to bude mít za sebou. „Měl bych něco vědět?“

„Usmívejte se a vypadejte co nejlíp,“ usmála se.

Roman se tiše zasmál. „Budu se snažit.“

Postavil se ke štěrbíně závěsu hned u jeviště, a když bylo oznámeno jeho jméno, dívka ho odrhнула a on dlouhými kroky vyšel do středu jeviště. Přítomnost jeho švagrové Fiony ho trochu uklidňovala.

„A teď, dámy, zde máme velmi speciálního muže. Můj pohledný, neskutečně úspěšný a neustále svobodný švagr, Roman Scott.“ Roman se usmál a zamával. V duchu tlačil čas, aby ubíhal rychleji. „Jako u ostatních pánů začneme přihazovat na pětadvaceti tisících dolarech.“

Jakási blondýna okamžitě zvedla pádélko. „Dvacet pět,“ vykřikla.

„Dvacet šest,“ ozvala se bruneta, která seděla několik řad za ní.

Blondýna si přehodila nohu přes nohu a znovu se přihlásila. Tím pohybem se jí rozevřel rozparek a odhalil dokonale tvarovaná stehna. „Třicet.“

Roman si poprvé toho večera užíval pocit, že je ve středu pozornosti. Žena v první řadě s medově zbarvenými vlasy po ramena a ve zlatavých šatech byla neskutečně krásná. A měla kolem sebe jakousi auru, která

okolí dávala najevo, že s ní nejsou žádné žerty. A to se mu líbilo. Hodně.

„Třicet pět!“ zvolala ta další žena.

„Padesát!“ kontrovala blondýna okamžitě.

Publikum ztichlo. „Ach, Romane. Zdá se, že tu máme bitvu,“ pípla Fiona.

„Padesát pět,“ ozval se hlas nějaké třetí ženy, která seděla kdesi uprostřed sálu.

A čtvrtá. „Šedesát.“

Roman se dostal do role. Skutečně to vypadalo, že mají bitvu. Fiona mu říkala, že se to někdy stává, když se přihazující přestanou starat o cenu, ale jde jim jen o vítězství. V té chvíli nad tím vůbec nepřemýšlel, protože ho ani nenapadlo, že by se mohl stát součástí takového scénáře. Druhá žena se vrátila do hry s nabídkou sedmdesáti pěti tisíc dolarů. Sál znovu ztichl.

„Příhoz zní sedmdesát pět tisíc dolarů, což je historicky nejvyšší vydražená částka. Mám nějaké další nabídky?“ zeptala se Fiona a zkoumala dav žen pod sebou. „Dobrá. Sedmdesát pět tisíc dolarů poprvé... podruhé...“

„Dvě stě tisíc,“ zvolala blondýna.

Celý sál zalpal po dechu.

„Ach... Páni.“

Romanovi vyskočilo srdce až do krku. Začalo mu být jasné, že ta krasavice ve zlatých šatech o schůzku s ním doopravdy stojí. Jistě, v životě se stávají daleko, daleko horší věci. Ale zároveň už vycítil neklid mezi fotografie na boku jeviště. A když vítězný příhoz na jeho osobu bude více než dvojnásobek toho, co se kdy vydražilo, tenhle večer pro něj vůbec nemusí skončit dobře.

„To je nádhera,“ rozplývala se Fiona. „Chce ještě někdo přihodit?“ Rozhlížela se po sále, pak se obrátila zpět k blondýně. „Dvě stě tisíc poprvé... podruhé... Prodáno!“ Pak políbila Romana na tvář a usmála se. „Teď budeš muset chodit na tyhle aukce každý rok, je ti to jasné?“